Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41366
Copyright: Melk, Benediktinerstift

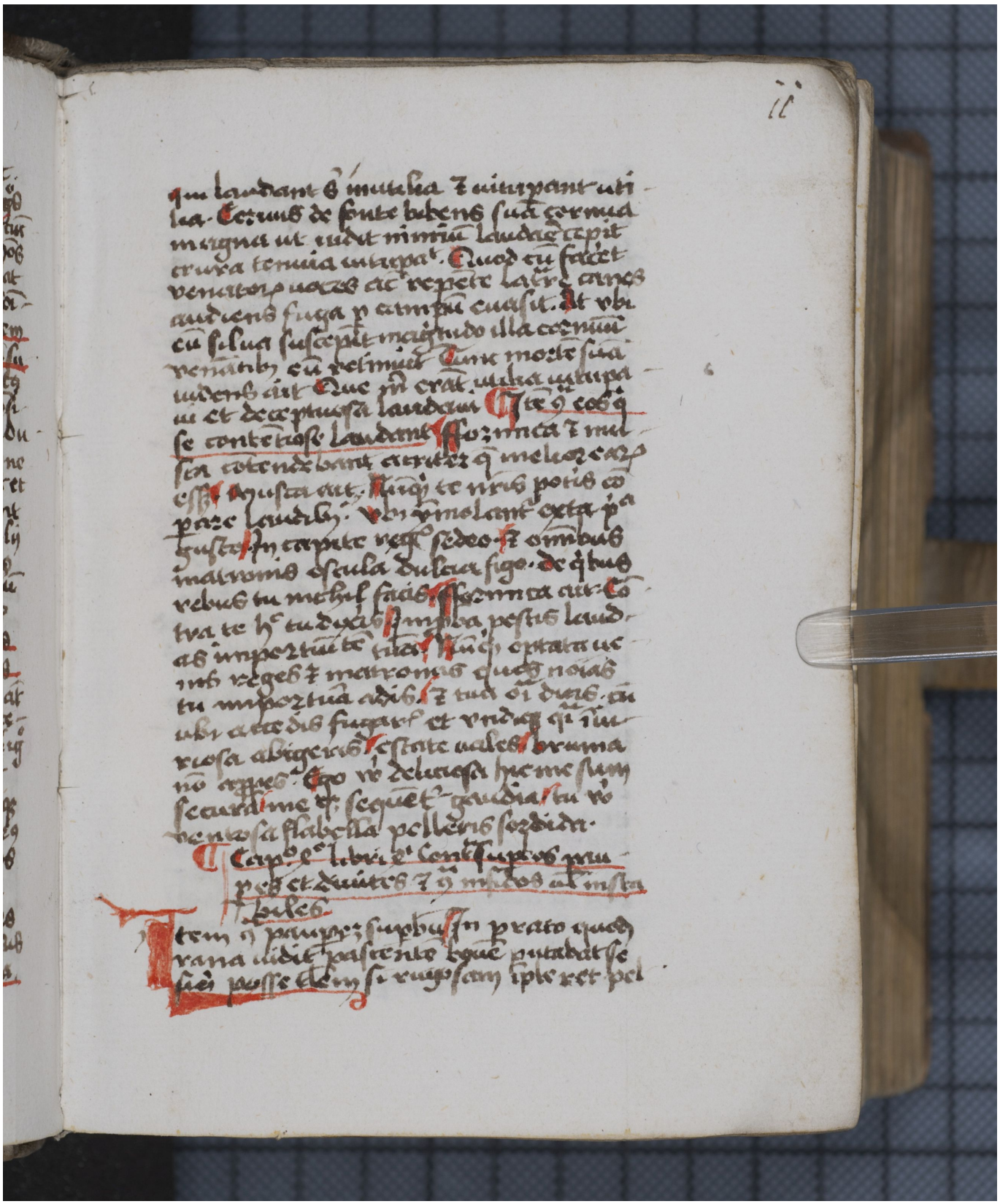

ii

qui laudant q̃ mutilia & uituperant uti
lia. Cervus de fonte bibens sua cornua
magna ut uidit nimium laudare cepit
crura tenuia uituperat. Quod cum fecit
venatores uocem ac repente latrantes canes
audiens fuga per campum euasit. Et ubi
cum silua suscepit magnitudo illa cornuum
venatibus eum retinuit. Tunc morte sua
uidens ait. Que prius erat. uilia uituperau
i et decepta laudauit. Ite q̃ cos q̃
se contentos laudant. Asinus mica & mul
sa contendebant. ait. q̃ melior esset
esse iusta aut. Nisi te uiros potis co
pare laudibus. Vestimentum extra p̃
iustitiam capite rex sedeo. & omnibus
matronis osculo dulcia figo. de quibus
rebus tu mihi facis. Sermo aut. Co
tra te hoc tu dixisti. Impera pestis laud
ab imperitis te. Nisi. Nisi optatum ue
nit regibus & matronis. quibus noias
tu imperitia adibus. & tuis oculis dicis. cu
ubi aestus fugatur et uenit qui riu
rosa abigeras. estate uales. bruma
no arpes. Ego ve delicosa hiemes sum
secundum et sequet gaudia. tu ve
hemenosa flabella pellens sordida.

Cap. 2. libri 2. Contemptores pau
pres et diuites & q̃ mutos ac insta
biles.

Item q̃ pauper superbum in prato quod
rana uidit pascentem eque putabat se
sibi posse similem si uoluisset iplere et pel